

Юлія Петренко

Українська академія банківської справи НБУ

м. Суми, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗМІНИ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Світова фінансова криза 2008-2009 років внесла значні корективи у функціонування економік та корпоративного сектору всіх країн світу. Неспроможність корпоративних структур до повного й всеобічного захисту інтересів ключових груп впливу, як результат недоліків існуючої організаційної структури зокрема, призвела до погіршення репутаційного іміджу інституційних одиниць, значного ослаблення не лише фінансової, а й безпеки підприємств взагалі.

Комплексна програма забезпечення безпеки інституційної одиниці є прогресивним та проактивним підходом до управління, що складається з компонентів, які виступають одночасно і як незалежні напрямки управління, і як взаємопливові елементи цілісної концепції: корпоративне управління, ризик-менеджмент, здійснення діяльності в межах чинного законодавства, інформаційна складова, рівень гнучкості, гарантування операційної безпеки, контрольні дії (аудит).

У практиці більшості підприємств зазначені складові є реагуючими, тобто їх головна мета – в першу чергу досягнення та відповідність певним мінімальним стандартам, а не привнесення проактивних практик у систему корпоративного управління.

У сучасних практиках корпоративного управління актуальним стає здійснення міжфункціонального менеджменту з метою врахування результатів дій всіх заходів комплексно, що вимагає від інституційних одиниць проведення певних організаційних змін, які б підвищували ефективність та прозорість організаційної структури. Остання повинна мати динамічну властивість адаптивності. Тобто, зміна способу взаємодії з тією або іншою зацікавленою стороною означає для підприємства необхідність організаційних нововведень.

Зазначені організаційні зміни повинні мати не лише міжфункціональний характер, а й бути спрямованими на всеобічне задоволення інтересів як стейкхолдерів, так і підприємства в цілому. Саме тому особливо актуальним є введення позиції директора з фінансової безпеки, оскільки це допоможе вдосконалити структуру корпоративного управління на основі концепції корпоративної соціальної відповідальності. Іншими словами, подібна модернізація організаційної структури спрямована на гарантування та моніторинг мінімального рівня фінансової безпеки з одночасною орієнтацією на задоволення інтересів ключових груп впливу. Введення позиції

директора з фінансової безпеки спрямовано на вирішення проблеми координації при реалізації різноманітних стратегій корпоративного управління, що дозволить:

- вдосконалити систему фінансової безпеки на підприємстві та забезпечити ранню діагностику настання кризового стану з метою попередження банкрутства;
- підвищити ефективність системи корпоративного управління на підприємстві;
- втілити інтереси всіх груп впливу підприємства з метою підвищення ефективності генерування ресурсних потоків у процесі створення додаткової вартості;
- забезпечити балансування інтересів між прибутковістю та забезпеченням фінансової стабільності;
- пов'язати всі стратегії корпоративного управління в єдину систему, що особливо важливо для п'яти найактуальніших у сучасних умовах ведення бізнесу стратегій, які ми вважаємо ключовими складовими агентської теорії зацікавлених сторін, а саме: інституціональної, когнітивної, еволюційної, евентуальної, стратегії формування корпоративної культури;
- консолідувати ключові напрямки діяльності підприємства щодо забезпечення фінансової безпеки через здійснення повноважень у напрямках прогнозування, попередження, виявлення, реагування;
- підвищити рівень превентивних заходів, оскільки лише підприємство з високим рівнем подібних заходів може вважатися таким, яке здатне генерувати високий рівень фінансової безпеки.

Запропоновані нововведення в організаційну структуру будь-якої одиниці інституційного середовища не суперечать жодному з міжнародних документів з корпоративного управління.

Повноваження директора з фінансової безпеки повинні бути такими, щоб забезпечити гармонізацію дій на стратегічному, тактичному та операційному рівнях управління в максимально короткий термін.

Разом з тим, визначення місця директора з фінансової безпеки в структурі правління інституційної одиниці та забезпечення системи субординації потребує проведення подальших досліджень та напрацювань з обов'язковим урахуванням вимог чинного законодавства та рівня розвитку фондового ринку.